

Haberler > Gündem Haberleri > Said Nursi vefatının 58. yıl dönümünde anılıyor

Giriş Tarihi: 23.3.2018 11:28 Son Güncelleme: 23.3.2018 12:02

Said Nursi vefatının 58. yıl dönümünde anılıyor

ABONE OL

Google News

Said Nursi vefatının 58. yıl dönümünde anılıyor... Çağını aşan alim olarak bilinen Bediüzzaman Said Nursi'nin vefatının 58. Yıldönümünde Ak Parti Isparta Milletvekili Said Yüce onun örnek mücadelesini anlattı. Said Nursi'nin tavizsiz ve örnek mücadelesine vurgu yapan Said Yüce "Bediüzzaman hayatta iken Demokrat Parti'yi, bugün de talebeleri AK Parti'yi desteklemişlerdir." açıklamasını yaptı.

AK Parti Isparta Milletvekili Said Yüce, vefatının 58. Yıldönümünde Bediüzzaman Said Nursi'yi anlattı. Said Nursi'nin tavizsiz ve örnek mücadelesine vurgu yapan Said Yüce "Bediüzzaman hayatta iken Demokrat Parti'yi, bugün de talebeleri AK Parti'yi desteklemişlerdir." diyor.

BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ 1878'DE DOĞDU

Bediüzzaman Said Nursi 1878'de, Bitlis'in Hizan ilçesinin Nurs köyünde, yedi çocuklu bir ailenin dördüncü çocuğu olarak dünyaya geldi. Babasının adı Mirza, annesinin adı ise Nuriye'dir. Küçük yaşından itibaren ilme merak salan Said, ilk eğitimini, ağabeyi Abdullah'dan aldı. Henüz çok küçükken eşya ve hadiseleri sorgulamaya başlayan Said, dokuz yaşından itibaren çıktığı ilim yolculuğunda birçok ilim merkezi medreselere uğradı.

Bitlis'e giden Bediüzzaman'ın i farklı kişiliği, Bitlis Valisi Ömer Paşa'nın dikkatini çekti. Vilâyet konağında çalışmalarını devam ettirebilmesi için bir oda tahsis etti. Doğu ve Batı klasikleriyle beraber, fen bilimlerine aid kitapları da içinde bulunduran konağın büyük kütüphanesi, Bediüzzaman'ın fen bilimlerine ait en son bilgilere ulaşması için bir zemin oluşturdu. Bitlis'ten sonra Van Valisi Hasan Paşa'nın daveti üzerine Van'a gitti. Henüz yirmi yaşlarında olan Nursi bu tarihten itibaren yaklaşık on sene kadar

Van'da ikâmet etti. Bediüzzaman Van hayatında, İslam aleminin geri kalma nedenleri ve kurtuluş reçeteleri konusuna odaklaşarak; bütün problemlerin cehâletten, fakirlikten ve ihtilaftan kaynaklandığını ve bunun için de eğitim alanında önemli ve yeni adımların atılması gerekliliğini şiddetle vurguladı. Said Nursi'nin esas hedefi, aynı metodun uygulanacağı bir üniversiteyi Doğu Anadolu'da kurmaktı. Bu üniversitede din ilimleri ile fen ilimleri Arabça, Türkçe ve Kürtçe olarak birlikte öğretilcekti.

İSTANBUL'A İLK SEYAHAT

[Tâhir Paşa](#), Bediüzzaman için Sultan II. Abdülhamid'e "İlim, güzel ahlak ve şefkatle korunmaya layık" diyerek mektup yazdı. Bediüzzaman, öteden beri hayâlini kurduğu "Medresetü'z-Zehrâ" projesinin artık gerçekleşmesi için resmi makamların yardımını temin etmek üzere Kasım 1907' de, Tâhir Paşa ile de konuşarak henüz otuz yaşlarında iken [İstanbul](#)'a geldi.

Tâhir Paşa, İkinci Abdülhamit'e ulaştırılmak üzere, "Kürd üleması içinde gerek ahlak-ı hasenece gerek Zat-ı Hazret-i Hilafetpenahiye sadakat ve ubudiyetçe en ziyade şayan-ı atıfet bir zât-ı diyânetşîâr" diyerek Bediüzzaman'ın şöhretini içeren bir mektubu da onunla gönderdi. İstanbul gazetelerinde cehâletin ortadan kaldırılması şeklinde ikazlarda bulunan Bediüzzaman; Sultan II. Abdülhamid'e hitâben de "yaraları tedâvi etmek maksadında bulunan Halife-i Peygamberi, şefkatli padişah, veli padişah" gibi ifâdeler kullanmıştır.

31 MART OLAYI VE BEDIÜZZAMAN

Meşrutiyetin ilanı ile birlikte İstanbul'un her tarafında bir kargaşa dönemi başlamış, bu sosyal çalkantıları durdurmak ve insanları inandırıcı bir üslupla yatıştırmak gerekiyordu.

Meşrutiyet'in başına "meşruiyeti" de ilave ederek, "Meşrutiyet-i meşrua" şeklinde hürriyeti anlatmaya çalışan Bediüzzaman, bir taraftan Misbah, Volkan, Rehber-i Vatan gibi gazete ve dergilere yazı yazarken, diğer yandan da etkili hitabeti ile miting meydanlarında ve konferans salonlarında binlerce insana hitap ederek ortamın yumuşamasına asayişin teminine yardımcı oluyordu. Selanik patlamaya hazır bir bombayı andırıyordu. Bediüzzaman 11 Temmuz'da Sultan Ahmet meydanında yaptığı "Hürriyete Hitap" nutkunu, Selanik meydanında da vererek, tırmanan tehlikenin önünü kesti. Özellikle Şehzadebaşı'ndaki Ferah Tiyatrosu'nda çıkan kavgayı, etkileyici hitabetiyle önledi. 31 Mart olayının ardından Divanı Harbi Örfi'de idam talebiyle yargılandı.

Mahkemede "sen de şeriat istemişin" diyen Hurşit Paşaya "Şeriatın bir hakikatine bin ruhum olsa feda etmeye hazırım. Zira şeriat, sebep-i seadet ve adalet-i mahz ve fazilettir. Fakat ihtilalcilerin isteği gibi değil" demiş. Ve beraat etmiştir. Meşhur "Zalimler için yaşasın cehennem" sözünü de bu mahkemeden çıkarken söylemiştir. İstanbul'dan 1909'da ayrılan Bediüzzaman Karadeniz üzerinden Batum'a ve oradan da Van'a geçer.

1910 tarihine gelindiğinde, Bediüzzaman, Hakkari, Bitlis, Muş, Urfa, Kilis, Diyarbakır'a uğrayarak Şam'a geçer. Şam Emevi Camii'nde yüzden fazla âlimin hazır olduğu, on bin kişiye hitaben verilen bu hutbede; İslam dünyasının içinde bulunduğu olumsuz durumun nedenleri ve bundan kurtulmanın çarelerini okur. Bu hutbe daha sonra "Hutbe-i Şamiye" adı ile kitaplaştırılmıştır.

Bu hutbeden sonra Şam'da fazla kalmayan Nursi, Beyrut'a ve buradan da deniz yoluyla İstanbul'a geçer. Bediüzzaman, 1911 Haziran'ında Rumeli seyahatine çıkan Sultan Reşad'ın kafilesine Şark vilayetlerini temsilen katılır.

BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI VE ESARET

1914 yılı yaklaşırken, Bediüzzaman talebelerine sık sık, büyük bir felaketin gelmekte olduğunu hissettiğini söyler. Birinci Dünya Savaşı'nın ilan edilmesi ile birlikte, Said Nursi, yeğeni ve talebesi Molla Habib ile beraber, hemen gönüllü alay vaizi olarak Erzurum cephesine gönderilir. Kısa bir süre sonra Başkomutan Enver Paşa tarafından milis alayı komutanı unvanı ile resmi olarak görevlendirilir. Talebelerinin büyük çoğunluğu şehit düşen, Gönüllü Alay Komutanı Said Nursi, savaş sırasında büyük başarılarla imza atar. Ülkemizi işgale yeltenen Rus ve Ermeni çetelerine karşı kahramanca savaşır, Mart 1916'da yaralanarak Bitlis'te Ruslara esir düşer.

Bitlis'in Rusların eline geçmesi ile birlikte esir düşen Nursi, Tiflis'te tedavi edildikten sonra Sibirya Kosturma'daki esir kampına götürülür. İki sene kadar burada esir kalan Bediüzzaman'a Osmanlı Genel Kurmayı Kızılay aracılığıyla para yardımı gönderir. Rusya'daki 1917 sonrası rejim kargaşasından da istifade ederek firar eder. Sen Petersburg 'tan Varşova, Almanya, Viyana ve Sofya üzerinden trenle 1918 Haziranında İstanbul'a ulaşır. Şeyhülislam Musa Kazım Efendi'nin teklifiyle de Sultan Vahdettin tarafından kendisine ilmiye sınıfında "Mahreç" derecesi verilir. Osmanlıdaki bütün resmi ulemanın başı olan "Baş müderristen sonraki rütbe" anlamına gelmektedir. Ayrıca aynı yıl harbiye nezareti kontenjanından "Darü'l-Hikmeti'l-İslamiye" azalığına getirilir. Kendisine haber verilmeksizin üye olarak atanan Bediüzzaman, yorgun ve rahatsız olduğu halde, "Milletime hizmettir" diyerek bu teklifi kabul eder. Bediüzzaman'a Harbiye nezareti tarafından kahramanlık madalyası takdim edilir.

[Çağını aşan alim: Bediüzzaman Belgeseli](#)

İNGİLİZLERE KARŞI BEDIÜZZAMAN

1919'da Anadolu'da da istiklal mücadelesi başladığında İngilizlerin baskısı sonucunda zamanın Şeyhülislam'ı; Kuvvayı Milliye hareketini bir isyan, Kuvvayı Milliyecileri de asi olarak gösteren bir fetva yayınladı. Bu fetvaya mukabil, karşı bir fetva yayınlamak üzere Bediüzzaman, Milli Mücadele lehinde fetvasıyla, İstiklal mücadelesini cihad, mücadele edenleri de mücahid olarak tanımladı.

İşgal kuvvetlerinin İstanbul'u terk etmesinde en büyük nedenlerin başında Bediüzzaman Said Nursî'nin işgalcilere karşı gizlice neşredilip el altından dağıtılan "Hutuvat-ı Sitte" adlı eseri gelmektedir. Said Nursi, o dehşetli günlerde Anadolu'nun dört bir yanı işgalci kuvvetlerle sarıldığı bir sırada, başta İngilizler olarak istilacıların yüzlerine tükürürcesine İslâm'ın izzet ve şerefini haykıran ve şehâmet-i îmanîyesini çekinmeden izhar etmiştir.

BEDIÜZZAMAN ANKARA'DA

Bediüzzaman'ın vatan uğrunda bu kahramanlıklarını Ankara'dan takip eden yeni Meclis ve Ankara hükümeti onu takdirle karşıladı. [Mustafa Kemal](#) başta olmak üzere bir grup milletvekilinin isteği doğrultusunda kendisi iki kez şifreli telgrafla Ankara'ya davet edildi.

Bediüzzaman gelen bu ısrarlı davetler üzerine, "Ben tehlikeli yerde mücadele etmek istiyorum, siper arkasında mücadele etmek hoşuma gitmiyor" diyerek olumsuz cevaplar vermişse de davetlerin devam etmesi ve eski dostu Tahsin Paşa'nın şiddetli ısrarı üzerine 1922'de Ankara'ya gelmiştir. 9 Kasım 1922 Perşembe günü TBMM'de Bediüzzaman için kapsamlı bir karşılama merasimi yapılır ve verilen bir önerge üzerine de kürsüde gaziler için kısa bir tebrik konuşması yapar ve ardından da dua eder.

Kısa sürede milletvekillerinin ahvaline vakıf olan Bediüzzaman, özellikle mebusların namaza karşı ilgisizliği dikkatini çeker ve bunun üzerine bir beyanname kaleme alarak vekillere dağıtır. Bu beyanname hemen tesirini göstermiş ve altmış milletvekili daha namaza başladığı için, küçük olan mescit daha büyük bir yere taşınmıştır. Kazım Karabekir Paşa, Bediüzzaman'ın milletvekillerine dağıttığı bu beyannameyi Mustafa Kemal'e okur. Kısa bir süre sonra da elli altmış kadar milletvekilinin de bulunduğu bir ortamda Mustafa Kemal ile Said Nursi arasında bir tartışma yaşanır.

Mustafa Kemal, kızgınlığını ifade eden bir ses tonu ile; "Biz senin yüksek fikirlerinden faydalanmak için buraya çağırdık, sen ise gelip, namaza dair şeyler yazarak aramıza ihtilaf soktun" der. Bunun üzerine Bediüzzaman hiddete gelir ve iki parmağını Mustafa Kemal'e uzatarak, yüksek bir ses tonu ile şöyle cevap verir: "Paşa Paşa! Kainatta en yüksek hakikat imandır. imandan sonra namazdır, namaz kılmayan haindir, hainin hükmü ise merduttur."

Said Nursi'nin Van'a gidiş biletinin üzerindeki tarih 17 Nisan 1923'tür. Bu biletin bir özelliği de kendi ifadesiyle "eski Said'i yeni Said'e" götüren bilet olmasıdır.

Bir kenara çekilip ilimle meşgul olmak, talebe yetiştirmek isteyen Nursi, Norşin Camii ve Erek Dağı'nda talebe yetiştirmeye başlar. Artık, başta kıyâfeti olmak üzere, ders verme metodu ve derslerin içeriğine değişmişti. Bütün zamanını Kur'an ve iman hakikatlerine teksif etmişti.

BEDİÜZZAMAN'IN SÜRGÜNÜ

Şeyh Said isyanı aşamasında yatıştırıcı rol oynamasına rağmen, Ankara'dan gelen bir emir üzerine Bediüzzaman'ın Burdur'da zorunlu ikamete tabi tutulması emrediliyordu. Zamanın hükümeti, Bediüzzaman'ı etkisiz kılmak adına kesin bir çözüm olması ümidi ile kuş uçmaz, kervan geçmez bir yer olan Isparta'nın Barla nahiyesinde ikâmet etmeye mecbur eder.

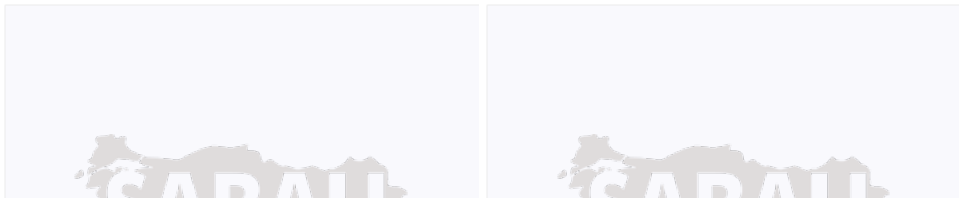

Ve bu tarihten sonra Bediüzzaman'ın 27 yıllık hapis ve sürgün hayatı başlar. Barla'da [Risale-i Nur](#)'ları telif etmeye başlayan Bediüzzaman daha sonra Emirdağ, Eskişehir, Kastamonu, Denizli, Isparta hapishanelerinde ve sürgünlerinde mecburi ikâmete tâbi bir hayat yaşadı.

EBEDİYETE YOLCULUK URFA'YA

Takvimler 19 Mart 1960 tarihini gösteriyordu. Said Nursî yanındaki talebelerine Urfa'ya gitmek istediğini söyledi. Arabası hazırlandı ve seksen iki yaşındaki Bediüzzaman, ağır hasta hâliyle arabanın arka koltuğunda yola çıktı. 20 Mart'ta yağmurlu bir havada yaşanan bu yolculuk, onun son yolculuğuydu.

21 Mart günü Urfa'ya ulaştığında talebeleri kendisine Halilürrahman Dergâhı'nı göstermek istediler. Ama o yürüyemeyecek kadar rahatsızdı. Onu İpek Palas Oteli'ne yerleştirdiler. Bediüzzaman 23 Mart 1960 günü 27 numaralı odada, sabaha karşı vefat etti. Hayat tarzıyla bir destan yazan Bediüzzaman, arkasında miras olarak altı bin sayfalık Risale-i Nur Külliyyatı ile milyonlarca Nur talebesini bırakmıştı.

Bediüzzaman'ın vefatından, yaklaşık iki ay sonra 27 Mayıs 1960'da askerî darbesi oldu. Millî Birlik Komitesi hükümeti Bediüzzaman'ın kabrinin nakledilmesine karar verdi. Bediüzzaman'ın naşını, askerî bir uçağa koyarak Afyon askerî havaalanına oradan da Isparta'da bilinmeyen bir yere defnettiler. Ancak milletin elinden Risale-i Nur eserlerini alamadılar.

DEVLETLE İLİŞKİ VE FETÖ

Kur'ân tefsiri Risâle-i Nur'ları okuyanlar; cemaat adına devlet talebi ve siyasi talepte bulunmama ilkesine hassasiyet göstermişlerdir. Bediüzzaman ve yakın talebeleri siyasete girmek isteyen kişilere asla "cemaat adına değil, isterlerse şahısları adına girebileceklerini" söylemişlerdir. Siyasetle ilişkilerinde; Dindar ve hürriyetperver idarecileri desteklemek hataları olursa da kavl-i leyynle ikaz etmenin ötesine geçmemişlerdir. Bediüzzaman hayatta iken Demokrat Parti'yi, bugün de talebeleri AK Parti'yi desteklemişlerdir.

Bediüzzaman, vefatından önceki son vasiyetlerinde tekrarlar;

Bu zamanda Kur'an ve iman hizmetinin hiçbir maddi, manevi, dünyevi, siyasi, hatta uhrevi bir maksada bile alet edilmeyeceğini vurgulamıştır.

Bediüzzaman'ın hayatı doğruluk üzerine geçmiş, yargılanırken dahi yalana başvurmamıştır. "En büyük hile hilesizliktir" demiştir. Bediüzzaman hayatının hiç bir döneminde güç odakları ile pazarlık iması dahi olabilecek davranışlara girmemiş, 27 yıl sürgün yaşadığı ve 18 defa zehirlendiği halde bu toprakları, Türkiye'yi terk etmemiştir. Bediüzzaman sayısı 700'ü geçen davalarında hep beraat etmiş, Eserleri Risale-i Nur'lar hakkında Diyanet İşleri Başkanlığı başta olmak üzere sayısız ehl-i vukuf raporlarında olumlu görüşler verilerek "insanların imanlarının kurtulmasında faydalı eserler" olduğu belirtilmiştir.

Geçmişte olduğu gibi 17 Aralık 2013'ten sonra yaşanan FETÖ tartışmalarında da Bediüzzaman'ın vâris ve talebeleri Gülen'e ve yaptıklarına şiddetle karşılık vermiş, açıklamalar yapmış, medyada da geniş şekilde yer almıştır.

SABAH